

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200227
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3021200227.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: T. M. - Z., G. I. C. O. N. XXX/X, XXX XX U., V.: XXXXXXXX, právne zastúpený: HALADA advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kapitulská 21, 917 01 Trnava, IČO: 36 669 661 proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100837436/2021 zo dňa 14. mája 2021, takto

rozhodol:

Krajský súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

1. Správnu žalobou doručenu Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej aj ako „správny súd“) dňa 22.07.2021 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Trenčín (ďalej len „správca dane“) č. 101769918/2020 zo dňa 23.11.2020, ktorým bol podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov žalobcovi vyrubený rozdiel dane v sume 17.252,63 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2017.

2. Obsahom správnej žaloby bola aj žiadosť žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) s odôvodnením, že vzhľadom na značnú výšku sumy (17.252,63 eur), ktorú by bol žalobca v dôsledku napadnutého rozhodnutia povinný zaplatiť vo veľmi krátkej lehote (len do 15 dní) ako aj skutočnosť, že aj samotným nepriznaním práva na uplatnenie osobitného režimu zdaňovania prirážky vznikla žalobcovi veľká škoda v podobe vzniku obrovskej straty z predmetných obchodov, reálne hrozí, že žalobcovi vznikne okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia závažná ujma, keďže žalobca nebude mať dostatok finančných prostriedkov súčasne aj na úhradu predmetnej dane ako aj na ďalšiu prevádzku svojho podniku a dokonca na úhradu svojich vlastných (súkromných) nákladov na život. V dôsledku uvedeného žalobcovi hrozí úplné ukončenie jeho podnikateľskej činnosti, čo by u neho viedlo k značným hospodárskym škodám a k prepusteniu všetkých zamestnancov žalobcu. Pre žalobcu zároveň predstavuje predmetné dodatočné vyrubenie dane natoľko vysoký peňažný záväzok, že dochádza k ohrozeniu samotnej jeho výživy a výživy osôb, ktoré sú od neho finančne závislé. Žalobca nemá voľné peňažné prostriedky na úhradu dorubenej dane a nedisponuje ani majetkom v takej hodnote a likvidite, ktorý by mu umožnil uhradiť predmetnú daň.

3. Žalobca ďalej uviedol, že na predmetných obchodoch (dodávkach ojazdených áut) sa žiadnym spôsobom neoprávnene neobohatil na úkor štátneho rozpočtu. Žalobca si v súvislosti s predajom predmetných ojazdených áut neuplatňoval žiadny odpočet dane (ani tak nemohol vzhľadom na osobitný režim zdaňovania prirážky) a preto na strane žalobcu nemohla vzniknúť žiadna neoprávnená daňová výhoda. Žalobca predával predmetné ojazdené automobily s minimálnou prirážkou (vo výške 100,00 eur na automobil). Ak by teda žalobca mal z každého jedného dodaného automobilu odvieť daň z

hodnoty celého automobilu (ako mu bola dorubená), bol by na každom jednom obchode v obrovskej strate, ktorú reálne nemá z čoho vykryť. Žalobca v ostatnom období hospodári s prevádzkovou stratou, keď príjmy z jeho činnosti nepostačovali na pokrytie jeho prevádzkových nákladov a kalendárny rok 2020 ukončil so stratou v sume 16.396,31 eur, ktorá mu vznikla najmä v dôsledku obmedzení súvisiacich s protipandemickými opatreniami proti šíreniu choroby COVID-19. Žalobca musel mať počas dlhého obdobia uzavretú prevádzkareň a nemohol ani cestovať do zahraničia za účelom dovozu ojazdených áut. Žalobca je pritom živnostníkom, ktorého hlavný zdroj príjmov predstavuje práve prevádzka obchodu s autosúčiastkami. V dôsledku prísnych štátnych obmedzení žalobca musel obmedziť svoje podnikateľské aktivity na minimum (resp. ich na dlhý čas úplne prerušiť), čo malo za následok vznik pomerne veľkej prevádzkovej straty, ktorú žalobca musel vykryvať zo svojich úspor. Žalobca teda v súčasnosti nemá ekonomickú silu potrebnú na to, aby mohol súčasne uhradiť vyrubenú daň a zároveň pokračovať v prevádzkovaní svojho podniku.

4. Skutočnosť, že hrozba závažnej ujmy v dôsledku výkonu napadnutého rozhodnutia je reálna, preukazoval žalobca predložením daňového priznania pre daň z príjmov za ostatný rok 2020, ktoré preukazuje existenciu prevádzkovej straty v sume 16.396,31 eur. Z vyššie uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že v súčasnosti nedisponuje voľnými peňažnými prostriedkami na úhradu vyrubenej dane a ani iným likvidným majetkom, ktorý by mu umožňoval uhradiť predmetnú dorubenú daň a zároveň pokračovať vo výkone svojej podnikateľskej činnosti. Je preto nepochybné, že v prípade, ak by došlo k výkonu napadnutého rozhodnutia, žalobca by nemal dostatok prostriedkov na to, aby mohol zabezpečiť prevádzku svojho podniku, čoho dôsledkom by bolo aj prepustenie zamestnancov žalobcu. Okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného teda bezprostredne hrozí vznik závažnej ujmy na strane žalobcu.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zaujal stanovisko k jednotlivým žalobným námietkam žalobcu a podanú žalobu navrhol zamietnuť, pričom k žalobcovmu návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe uviedol, že navrhuje, aby správny súd návrhu žalobcu nevyhovel. Žalovaný konštatoval, že správca dane vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 17.252,63 eura na základe objektívnych skutočností. Rozhodnutie správcu dane bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného a je teda právoplatné a vykonateľné. Na svojich záveroch žalovaný trvá. Žalobcovi vznikol nedoplatok, ktorý je správca dane oprávnený vymáhať a jeho neuhradenie je v rozpore s verejným záujmom. Za daných okolností je teda návrh žalobcu v danom smere argumentačne nepodložený a právne neopodstatnený.

6. Podľa § 184 SSP podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

7. Podľa § 185 písm. a) SSP správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

8. Podľa § 187 ods. 3 SSP o návrhu žalobcu podľa § 185 rozhodne správny súd do 30 dní od doručenia vyjadrenia žalovaného k tomuto návrhu, prípadne administratívnych spisov, ak bol návrh podaný súčasne so správnu žalobou.

9. Podľa § 188 SSP ak správny súd návrhu žalobcu nevyhoví, uznesením ho zamietne.

10. Vychádzajúc zo systematiky jednotlivých ustanovení SSP možno predpokladať, že úmyslom zákonodarcu bolo, aby inštitút odkladného účinku správnej žaloby bol využívaný ako výnimka zo zásady vyplývajúcej z ustanovenia § 184 SSP, podľa ktorého podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok.

11. Rozhodnutie správneho súdu o priznaní odkladného účinku žaloby je potrebné považovať za výnimočné rozhodnutie a vzťahuje sa na rozhodovanie správnych orgánov oboch stupňov. Zákon pre priznanie odkladného účinku v zmysle ustanovenia § 185 písm. a) SSP stanovuje dva predpoklady, t. j. okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy

hrozí závažná ujma (resp. iný vážny nenapraviteľný následok) a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

12. Pri rozhodovaní o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, správny súd nepreskúmava v medziach žalobných bodov žalobou napadnuté výroky rozhodnutia, ale zisťuje len existenciu uvedených zákonných predpokladov pre priznanie odkladného účinku.

13. Tvrdiť a osvedčiť prvý predpoklad, že okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy hrozí závažná ujma, resp. iný vážny nenapraviteľný následok je povinný žalobca, ktorý sa priznania odkladného účinku správnej žalobe svojím návrhom domáha. Vznik závažnej ujmy (inéno nenapraviteľného následku) musí byť v príčinnej súvislosti s výkonom napadnutého rozhodnutia, či iným právnym následkom vyplývajúcim z rozhodnutia. Zároveň musí ísť o následok určitej intenzity, aby prípadnú ujmu bolo možné označiť za „závažnú ujmu“, ako ju zákonodarca expressis verbis vymedzil. Bremeno tvrdenia má teda žalobca, pričom od neho sa očakáva uvedenie konkrétnych a relevantných tvrdení a rozvedenie, v čom konkrétne závažnú ujmu (iný nenapraviteľný následok) vidí, a akú intenzitu prípadná ujma (iný nenapraviteľný následok) má a súčasne predloženie dôkazov na preukázanie a podporu týchto tvrdení.

14. Správny súd je toho názoru, že v predmetnej veci je potrebné poukázať na to, že v návrhu žalobcu nie sú uvedené žiadne konkrétne skutočnosti a najmä dôkazy, ktoré by preukazovali prítomnosť zákonných dôvodov pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Návrh žalobcu v podstate len s poukázaním na ustanovenie § 185 SSP s uvedením, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia mu hrozí bližšie žalobcom nešpecifikovaná hospodárska a finančná škoda, nie je odôvodnený tak, ako to vyžaduje zákon. Správny súd nepovažoval návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe (ktorá je súčasťou správnej žaloby), za dôvodný. Žalobca správne mu súdu žiadnym spôsobom neosvedčil základný zákonný predpoklad pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Žalobca na jednej strane síce tvrdil, že hrozí úplne ukončenie jeho podnikateľskej činnosti, čo by viedlo k prepusteniu všetkých zamestnancov, avšak žiadnym spôsobom súdu nepreukázal aké množstvo osôb v súčasnosti zamestnáva a aký mesačný príjem tieto osoby od žalobcu poberajú. Žiadnymi dôkazmi nepodložený návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nepreukazuje, že by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia žalovaného hrozila závažná ujma, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Žalobca taktiež poukázal na daňové priznanie za rok 2020, z ktorého vyplýva, že je v strate, avšak nepreukazuje aktuálne množstvo, resp. súčasný reálny stav finančných prostriedkov, ktoré má žalobca k dispozícii. Napadnuté rozhodnutie žalovaného s negatívnym hospodárskym výsledkom priamo nesúvisí a nemožno konštatovať, že nepriaznivá finančná situácia u žalobcu by bola spôsobená práve týmto rozhodnutím. Priznanie odkladného účinku tak logicky nemôže spôsobiť zlepšenie tejto situácie, resp. na druhej strane ani odvrátenie negatívnych dôsledkov hospodárenia u žalobcu. Rovnako nútený výkon rozhodnutia nie je bez ďalšieho dôvodom pre vyhovie návrhu žalobcu. Nezákonnosť a nesprávnosť napadnutých rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy je predmetom posúdenia súdom v rámci rozhodovania vo veci samej. Z daňového priznania žalobcu taktiež vyplýva, že žalobcove príjmy boli v roku 2020 vo výške 187.001,55 eur, z čoho vyplýva, že žalovaným vyrubená daň vo výške 17.252,63 eur nemôže mať pri uvedenej výške príjmov vplyv na jeho existenciu. Žalobcom tvrdené skutočnosti neboli podporené takmer žiadnymi dôkazmi. Takéto dôkazmi nepodopreté, resp. hypotetické tvrdenia, nie sú bez ďalšieho postačujúce na to, aby súd žiadosti o priznanie odkladného účinku správnej žalobe vyhovel. Nie je vecou správneho súdu, aby sám za žalobcu domýšľal dôvody a vyhľadával dôkazy, ktoré by odôvodňovali priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

15. Správny súd ďalej konštatuje, že žalobca je podnikateľom (osobou, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov), ktorý vykonáva podnikateľskú činnosť vo viacerých predmetoch podnikania už od roku 1992. Žalobca neosvedčil, že by mu prípadným výkonom exekúcie vznikla ujma takej intenzity, ako predpokladá zákon pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Z uvedeného dôvodu nemožno vzhľadnúť hrozbu závažnej ujmy u žalobcu ani pri eventúálnom začatí daňového exekučného konania. Správny súd okrem toho zdôrazňuje, že samotná možnosť núteného výkonu rozhodnutia nie je bez ďalšieho dôvodom pre vyhovie návrhu žalobcu. Ak by tak bolo, tak by správny

súd musel priznať odkladný účinok každej správnej žalobe proti Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, nakoľko vždy eventuálne hrozí nútený výkon rozhodnutia a rozhodnutie žalovaného môže byť zrušené. Uvedené však bezpochyby nie je v súlade s účelom inštitútu odkladného účinku.

16. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 11S/55/2021 zamietol podľa § 188 SSP tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Nakoľko žalobca neosvedčil prvý zákonný predpoklad pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe, nebolo povinnosťou správneho súdu preskúmavať druhý zákonný predpoklad, t. j. rozpor s verejným záujmom.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta posledná zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 2 písm. e) SSP).